

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Köln — Wykładnia art. 56 WE i 58 WE — System podatku dochodowego przewidujący zaliczenie na poczet podatku w związku z dywidendami wypłacanymi przez spółki krajowe, a nie z dywidendami wypłacanymi przez spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim

Sentencja

Artykuły 56 WE i 58 WE muszą być interpretowane w taki sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu przepisów podatkowych, na mocy których w przypadku wypłaty dywidend przez spółkę kapitałową, podatnikowi podlegającemu nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w państwie członkowskim przysługuje prawo do zaliczenia na poczet podatku kwoty obliczonej stosownie do stawki opodatkowania wypłacanych zysków podatkiem dochodowym od osób prawnych, w przypadku gdy spółka dokonująca wypłat ma siedzibę w tym samym państwie członkowskim, lecz nie w przypadku, gdy spółka ta ma siedzibę w innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U C 228 z 11.9.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Larino, Tribunale di Teramo — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Massimiliano Placanicie (C-338/04), Christianowi Palazzese (C-359/04) i Angelowi Sorricchiowi (C-360/04)

(Sprawy połączone C-338/04, C-359/04 oraz C-360/04) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Wykładnia art. 43 WE i 49 WE — Gry losowe — Zbieranie zakładów wzajemnych na imprezy sportowe — Wymóg koncesji — Wykluczenie podmiotów gospodarczych ustanowionych w pewnych formach spółki kapitałowej — Wymóg zezwolenia policji — Sankcje karne)

(2007/C 95/04)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Larino, Tribunale di Teramo

Strony w postępowaniach karnych przed sądami krajowymi

Massimiliano Placanica (C 338/04), Christian Palazzese (C 359/04), Angelo Sorricchio (C 360/04)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Larino — Wykładnia art. 43 WE i nast. oraz art. 49 WE, a także wyroku Trybunału w sprawie C-243/01 Gambelli i in. — Prawo krajowe przewidujące sankcje za promocję i zbieranie zakładów na różne zdarzenia, w szczególności na imprezy sportowe — Zbieranie zakładów drogą telematyczną przez podmiot nie posiadający zezwolenia, na rzecz spółki prowadzącej na podstawie pozwolenia działalność w innym państwie członkowskim

Sentencja

- 1) Uregulowania krajowe zakazujące prowadzenia działalności w zakresie zbierania, przyjmowania, rejestracji i przekazywania ofert zakładów wzajemnych, w szczególności na imprezy sportowe bez koncesji lub zezwolenia policji wydawanego przez dane państwo członkowskie stanowią ograniczenie swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, o których mowa w art. 43 WE i art. 49 WE.
- 2) Do sądów krajowych należy zbadać, czy w zakresie w jakim uregulowania krajowe ograniczają ilość podmiotów gospodarczych działających w sektorze gier losowych, służą one rzeczywiście względem zapobiegania wykorzystywaniu działalności w tym sektorze w celach przestępczych lub w celu dokonywania oszustw.
- 3) Artykuły 43 WE i art. 49 WE należy interpretować w ten sposób, że pozostają one w sprzeczności z uregulowaniami krajowymi takimi jak rozpatrywane w postępowaniach przed sądami krajowymi, które wyłączają z sektora gier losowych — a ponadto wciąż to czynią — podmioty działające w formie spółek kapitałowych, których akcje są notowane na rynkach regulowanych.
- 4) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, że pozostają one w sprzeczności z takimi, jak rozpatrywane w postępowaniach przed sądami krajowymi, uregulowaniami krajowymi, które przewidują zastosowanie sankcji karnych wobec osób takich jak oskarżeni w postępowaniach przed sądem krajowym, w razie prowadzenia przez nie, bez wymaganej przez ustawodawstwo krajowe koncesji lub zezwolenia policji, zorganizowanej działalności w zakresie zbierania zakładów wzajemnych, jeśli osoby te nie mogły uzyskać wspomnianej koncesji lub zezwolenia policji z powodu odmowy jej udzielenia przez to państwo członkowskie, której to odmowy dokonano z naruszeniem prawa wspólnotowego.

(¹) Dz.U. C 273 z 6.11.2004.
Dz.U. C 262 z 23.10.2004.